

CONSTANTIN MOLOCE

Pastor Biserica „Betania”, București

Întoarce-te la răscrucea unde te-ai rătăcit

„Domnul i-a zis: «Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc; și când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei. Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca prooroc în locul tău.»” (1 Împărați 19: 9 – 18)

După ce Ilie a omorât pe muntele Carmel pe cei 450 de prooroci ai lui Baal, s-a rugat ca să vină ploaia. S-a rugat în repetate rânduri și l-a trimis pe slujitorul său pe munte de fiecare dată să vadă dacă apar nori de ploaie. A șaptea oară a apărut un nor mic și atunci Ilie l-a trimis pe slujitorul său să-i spună lui Ahab să plece degrabă că vine ploaia. Și așa a fost. Ahab s-a suit în car și s-a grăbit să plece spre Izreel. Ilie a simțit că *mâna Domnului a venit peste el, și-a încins mijlocul și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel* (1 Împărați 18: 46), o distanță de aproape 36 de km. Domnul, însă, nu l-a trimis să fugă în fața carului lui Ahab. Starea de exaltare sau infatuarea, l-au făcut să alerge pe ploaie înaintea carului tot drumul acela așa de lung, ca toată lumea să vadă că el este cel care a adus din nou ploaia. Nu știu câți dintre voi au fugit pe ploaie, pe un drum de țară o asemenea distanță. Poate că la jumătatea drumului ați fi căzut frânți de oboseală. Când au

ajuns la Izreel, Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese pe proorocii lui Baal. Și Izabela l-a amenințat pe Ilie că îi va lua viața și va face cu el cum a făcut și el cu viața fiecăruia din ei. Acolo în cetate, a auzit Ilie amenințarea și nu pe munte. Și Ilie s-a speriat și a plecat degrabă în pustie ca să-și scape viața, după ce Dumnezeu lucrase în chip minunat prin el și-l îmbrăcase cu putere. Și aceasta pentru că Ilie a deschis o poartă vrăjmașului prin mândria ce i-a umplut inima. El a ajuns până acolo încât l-a cerut lui Dumnezeu să-i ia viața, fiindcă nu era mai bun decât părinții lui. Poate că dezamăgirea lui Ilie se datora și faptului că Ahab, deși a văzut lucrarea lui Dumnezeu, a rămas cu inima împietrită. Și astfel efortul lui a părut a fi zadarnic.

Ilie a fugit de frica Izabelei până la muntele Horeb. Nu fugise de cei 450 de prooroci ai lui Baal, dar a fugit de o femeie, fiindcă nu a vegheat. Până să ajungă la Horeb, Dumnezeu a trimis un înger, care i-a dat să

mănânce o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă, hrană care i-a ținut de foame 40 de zile și 40 de nopți, cât a durat drumul. Această situație ar trebui să fie și pentru noi un prilej de cugetare, căci ne ajută să înțelegem că și atunci când avem slăbiciuni sau căderi, Dumnezeu rămâne lângă noi, ne ocrotește și ne întărește. Acolo, pe munte, Ilie s-a ascuns într-o peșteră.

Întrebarea care i-a pus-o Domnul o știm cu toții: „Ce faci tu aici, Ilie?” Iar Ilie a început să se plângă că viața i-a fost amenințată și a trebuit să fugă, că a fost plin de râvnă pentru Domnul și a rămas singurul credincios lui Dumnezeu, în timp ce toți ceilalți copii ai lui Israel au părăsit legământul Domnului.

**NU TE LĂSA CUPRINS DE
INFATUARE, DE ACEA
„BETIE A PUTERII”, CĂCI
NU TU, CI DUMNEZEU A
FĂCUT TOTUL**

Starea generată de experiențele avute cu Dumnezeu poate fi periculoasă. Ne poate face să alunecăm în mândrie și prin aceasta să ieșim de sub autoritatea lui Dumnezeu. Această stare s-ar putea asemăna cu o „betie a puterii”. Ea se poate manifesta atunci când deținem o poziție înaltă în

**„ Chiar și atunci când avem
slăbiciuni sau căderi, Dumnezeu
rămâne lângă noi, ne ocrotește
și ne întărește.”**

societate sau chiar în biserică și ne lăsăm amăgiți de impresia că suntem deasupra celorlalți, că suntem mai deosebiți. Beția aceasta a puterii este întreținută de multe ori și de comportamentul slugarnic al celor care sunt sub autoritatea noastră și vor să intre în grațiile noastre. Cei cuprinși de această stare de mândrie vorbesc foarte mult despre lucrările făcute de ei și le prezintă ca și când le-au obținut prin puterile lor și nu le-ar fi primit de la Dumnezeu.

Când Ilie a fugit înaintea carului lui Ahab, nu a mai așteptat Cuvântul Domnului, cum a făcut în I Împărați capitolul 17: 2, 5a și nu s-a bizuit în totul pe Domnul, ca atunci când aducea jertfa de seară pe munte (cap. 18: 36).

Cuvântul lui Dumnezeu ne arată drumul pe care să mergem: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!” când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga” (Isaia 30: 21). Când nu mai avem răbdare să așteptăm Cuvântul lui Dumnezeu, care să

ne arate drumul pe care să mergem, ajungem dezorientați și ne cuprinde teama. Când privim la „amenințările Izabelei” și nu la Dumnezeu, atunci teama ia locul credinței. Poate că Ilie era dezamăgit și i se părea că efortul lui a fost zadarnic, din pricină că Ahab a rămas tot împietrit, deși văzuse puterea lui Dumnezeu la lucru. Sentimentul victoriei a fost înlocuit cu cel al eșecului. Poate că Ilie s-a așteptat la o trezire spirituală a poporului evreu și neîmplinirea acestui gând, i-a generat un sentiment de frustrare. Deprimarea care l-a cuprins pe Ilie când a recunoscut și a mărturisit înaintea lui Dumnezeu că nu este mai bun decât părinții lui, poate fi un alt factor care a contribuit la starea lui. Ilie a venit înaintea lui Dumnezeu nu cu o smerenie sinceră, ci cu o neprihănire proprie.

Atunci când ne cuprind descurajarea și depresia, avem impresia că numai nouă ni se întâmplă așa ceva și că nu mai putem niciodată să ieșim dintr-o asemenea situație. Dar susurul blând și vocea tandră a iubirii lui

Dumnezeu poate înfăptui ceea ce nu pot realiza furtuna, cutremurul sau focul. Lucrarea lui Dumnezeu se desfășoară și înaintea „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul Oștirilor” (Zah.4:6).

ÎNTOARCE-TE ACOLO UNDE S-A RUPT RELAȚIA TA CU DUMNEZEU

Ceea ce face Dumnezeu poate părea surprinzător - îl trimite pe Ilie înapoi, la locul în care el a fugit de Dumnezeu, acolo unde Izabela l-a amenințat că-i ia viața. Dumnezeu îl trimite pe Ilie acolo unde el a rupt relația cu Dumnezeu, pentru a o reface, a o reînoda. Când un fir de ață se rupe, ca să-l poți înoda trebuie să apropii cele două capete. Nu poți înoda cele două capete dacă le ții la distanță.

Dumnezeu va proceda cu fiecare din noi, la fel cum a procedat cu Ilie. Va trebui să ne

(continuare în pag. 10)

Rod bogat la biserica Penticostală Betel din Oradea. În data de 30 martie 2008 au încheiat legământ în apa botezului 50 de persoane. De la stânga la dreapta, pastorii Băbălai Ghiță, Apolzan Liviu, Centea Liviu, Marinău Ioan și Luca Sandu.